

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Социјалдемократска странка, Народна странка
27. новембар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 27. 11. 2018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	181-3659/18		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ**, с предлогом да се узме у претрес.

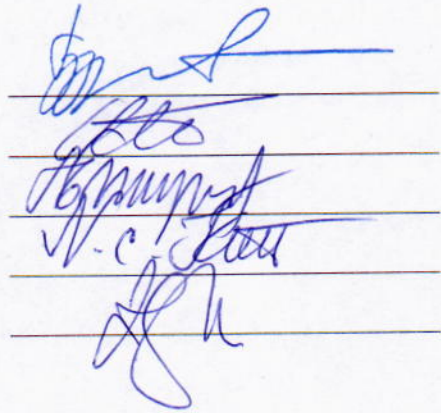
За представника предлагача одређен је народни посланик Марко Ђуришић.

Прилог: Списак народних посланика који подносе овај Предлог закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

**СПИСАК НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СОЦИЈАЛДЕМОКРАТСКА СТРАНКА - НАРОДНА СТРАНКА**

1. Марко Ђуришић
2. Мирослав Алексић
3. Горан Богдановић
4. Ненад Константиновић
5. Здравко Станковић

The image shows five handwritten signatures in blue ink, each written over a horizontal line. The signatures are arranged vertically and correspond to the names in the list on the left. The first signature is for Marko Đurišić, the second for Miroslav Aleksić, the third for Goran Bogdanović, the fourth for Nenađ Konstantinović, and the fifth for Zdravko Stanković.

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

Члан 1.

У Закону о пензијском и инвалидском осигурању („Сл. Гласник РС“ број 34/03 , 64/04 - УС, 84/04 - др. закон, 85/05 , 101/05 - др. закон, 63/06 - УС, 5/09 , 107/09 , 101/10 , 93/12 , 62/13 , 108/13 , 75/14 , 142/14 , 73/18) у члану 20. став 3. мења се и гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, старосна граница за осигуранике који раде на пословима из става 1. тачка 4) овог члана може се снижавати највише до 50 година живота.“

Члан 2.

Члан 46. мења се и гласи:

„Члан 46.

У стаж осигурања, у смислу члана 44. овог закона, осигуранику се рачуна време које је провео на раду по основу кога је био обавезно осигуран.“

Члан 3.

У члану 56. став 2. мења се и гласи:

„Радна места из става 1. овог члана утврђују се на основу законом утврђених критеријума и акта о начину и поступку утврђивања ових радних места, а који доноси надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања.“

Члан 4.

У члану 63а ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Члан 63а

Обрачунски износ просечне годишње зараде из става 1. овог члана израчунава се тако што се просечна месечна зарада у Републици за период од почетка календарске године закључно са месецом који два месеца претходи месецу у којем осигураник остварује право, помножи бројем месеци који одговара броју месеци који претходе месецу у којем осигураник остварује право.

Изузетно од става 2. овог члана, као обрачунски износ просечне годишње зараде за осигуранике који остварују право у јануару узима се просечна месечна зарада у Републици за јануар те године.“

Члан 5.

У члану 69. ст. 1. и 4. проценат: „6%“ замењује се процентом: „15%“.
Став 5. брише се.

Члан 6.

Члан 70г брише се.

Члан 7.

Члан 80б брише се.

Члан 8.

У члану 98а став 4. речи: „три године“ замењују се речима: „годину дана“.

Члан 9.

Члан 120. мења се и гласи:

„Члан 120.

Осигураник који сам плаћа допринос за пензијско и инвалидско осигурање, ако нису уплаћени сви доспели износи доприноса, права из пензијског и инвалидског осигурања остварује и користи сразмерно периодима осигурања за које је уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање.“

Члан 10.

Члан 130а брише се.

Члан 11.

У члану 171. ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 12.

Глава и назив главе „XIIIа НОВЧАНИ ИЗНОС КАО УВЕЋАЊЕ УЗ ПЕНЗИЈУ“ и члан 207а бришу се.

Члан 13.

Привремено решење донето до дана ступања на снагу овог закона, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона замењује се решењем:

- 1) уколико се у том року утврде недостајуће чињенице и подаци;
- 2) уколико се у том року, по спроведеном поступку, не утврде недостајуће чињенице и подаци.

Решењем из става 1. тачка 1) овог члана одређује се нови износ пензије који се исплаћује најдуже за годину дана уназад, од дана доношења тог решења.

Решење из става 2. овог члана Фонд ће донети применом одредаба члана 98а ст. 5-7. овог закона.

Члан 14.

Фонд је дужан да у року од три године од дана ступања на снагу овог закона спроведе поступак у циљу прикупљања недостајућих података и провере унетих података о периодима осигурања, стажу осигурања, зарадама и основицама осигурања, неопходних за ефикасно остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања.

Уколико осигураник уз захтев не приложи нове податке, Фонд ће одлучивати о правима из пензијског и инвалидског осигурања на основу формиране базе података у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 15.

Корисницима пензија који су право на пензију остварили пре ступања на снагу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС”, бр. 116/14 и 99/16) основ за исплату пензија представља припадајућа пензија за месец октобар 2014. године, усклађена са кретањем потрошачких цена на територији Републике Србије у периоду од 1. новембра 2014. године до 30. септембра 2018. године на начин предвиђен чланом 80. овог закона.

Корисницима пензија из става 1. овог члана исплатиће се разлика између износа пензије утврђеног решењем пре ступања на снагу Закона о привременом уређивању начина исплата пензија и умањеног износа пензије обрачунатог и исплаћиваног на основу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија (разлика пензије).

Разлика пензије из става 2. увећана за законску камату исплаћује се уз редовну исплату пензија у броју рата који одговара броју месеци за колико је пензија била умањена.

Начин обрачуна и исплате пензије, разлике пензије и законске камате из ст. 1-3. овог члана почиње да се примењује од пензије за месец октобар 2018. године.

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање за сваког корисника пензије из овог члана доноси у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона решење којим се утврђује износ и начин исплате пензије, разлике пензије и законске камате из ст. 1-3. овог члана.

Решење из става 5. овог члана посебно садржи износ утврђене и усклађене пензије, износ разлике пензије, број, износ и датум доспећа појединачних рата за исплату разлике пензије и износ законске камате.

Износ усклађивања пензије утврђен и исплаћен у складу са чланом 53. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Сл. гласник РС”, бр. 73/18) урачунава се у разлику пензије увећану за законску камату из става 3. овог члана.

Члан 16.

Корисницима пензија који су право на пензију остварили после ступања на снагу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС”, бр. 116/14 и 99/16) и чији је износ пензије утврђен применом одредби тог закона, основ за исплату пензија представља износ пензије за месец и годину када су остварили право на пензију утврђен применом одредби овог закона и усклађен са кретањем потрошачких цена на територији Републике Србије у периоду од стицања права на пензију до 30. септембра 2018. године на начин предвиђен чланом 80. овог закона.

Корисницима пензија из става 1. овог члана исплатиће се разлика између износа пензије утврђеног решењем и износа пензије који би био утврђен применом Закона о пензијском и инвалидском осигурању (разлика пензије).

Разлика пензије из става 2. увећана за законску камату исплаћује се уз редовну исплату пензија у броју рата који одговара броју месеци за колико је пензија била умањена.

Начин обрачуна и исплате пензије, разлике пензије и законске камате из ст. 1-3. овог члана почиње да се примењује од пензије за месец октобар 2018. године.

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање за сваког корисника пензије из овог члана доноси у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона решење којим се утврђује износ и начин исплате пензије, разлике пензије и законске камате из ст. 1-3. овог члана.

Решење из става 5. овог члана посебно садржи износ утврђене и усклађене пензије, износ разлике пензије, број, износ и датум доспећа појединачних рата за исплату разлике пензије и износ законске камате.

Износ усклађивања пензије утврђен и исплаћен у складу са чланом 53. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Сл. гласник РС”, бр. 73/18) урачунава се у разлику пензије увећану за законску камату из става 3. овог члана.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању садржан је у члану 97. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области социјалног осигурања и других облика социјалне сигурности, друге економске и социјалне односе од општег интереса, као и друге односе у складу са Уставом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању леже у потреби да се систем пензијског и инвалидског осигурања у потпуности уреди законом, те да се предложеним изменама установи принцип законитости, уместо дискреционих овлашћења извршне власти у погледу одређивања, усклађивања и исплате пензија. Дискрециона овлашћења извршне власти, а тиме и неизвесност у погледу остваривања права на пензију су дошла до пуног изражаја кроз последње измене Закона о пензијском и инвалидском осигурању, нарочито дерогирањем одредби члана 80. закона.

Предложене измене имају за циљ успостављање у потпуности јасних законских правила у погледу утврђивања, усклађивања и исплате пензија, без дискреционих овлашћења извршне власти, чиме се постиже да остваривање права из пензијског осигурања буде у потпуности предвидиво за кориснике.

Предложене измене, такође, отклањају штету која је нанета пензионерима применом Закон о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС”, бр. 116/14 и 99/16).

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. предлаже измена у члану 20. став 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Одредбама члана 20. регулисано је стицање права на старосну пензију осигураника који ради на радном месту на којем се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем. Важеће законско решење прави изузетак у односу на једну категорију осигураника (оних за чија радна места се ефективно проведених 12 месеци рачуна у стаж осигурања као 18 месеци) поопштравајући услове за одлазак у старосну пензију. Предложеном изменом се овај недостатак отклања, предвиђајући да у случају ове категорије осигураника се старосна граница може снижавати највише до 50 година живота без обзира на дужину, односно време ефективно проведено на радним местима на којима се стаж рачуна са увећаним трајањем.

Чланом 2. се мења члан 46. Закона. Закон о пензијском и инвалидском осигурању предвиђа у члану 46. да се у стаж осигурања рачуна време за које је **плаћен** допринос за пензијско и инвалидско осигурање по било ком основу за који постоји обавеза плаћања доприноса у складу са законом. Међутим, овакво законско решење иде на штету запосленима код послодаваца који су несавесни или из другог разлога не ушлаћују законом прописане доприносе за запослене, а на шта запослени не може никако да утиче. У таквој ситуацији запослени је без своје кривице оштећен и сноси последице незаконитог, неодговорног и несавесног поступања послодавца. Због тога се предлаже измена према којој се у

стаж осигурања рачуна време које је провео на раду по основу ког је био обавезно осигуран, дакле за који постоји обавеза уплате доприноса без обзира да ли је послодавац ову обавезу испунио или не.

Чланом 3. се мења став 3. члана 56. Закона тако што се предвиђа да се критеријуми за одређивање радних места из члана 55. став 2. на којима се стаж рачуна са увећаним трајањем (у Министарству унутрашњих послова, Безбедносно-информативној агенцији, Војнобезбедносној и Војнообавештајној агенцији, у органу надлежном за спољне послове која подразумевају одређене послове под посебним условима, Војсци Србије итд.) предвиде и законом, а не подзаконским актом, како то закон сада предвиђа, будући да такво (важеће) решења отвара врата високом степену арбитрерности у поступку одређивања таквих радних места.

Чланом 4. се мењају ст. 2. и 3. у члану 63а Закона. Одредбама овог члана се предвиђа изузетак од правила утврђеног у члану 63, односно регулише се начин одређивања годишњег личног коефицијента за годину у којој се остварује право на пензију. Наиме проблем који овај члан ствара је тај што се осигуранику у последњој години рада лични годишњи коефицијент драстично смањује.

У члану 63. утврђен је принцип да годишњи лични коефицијент представља однос просечне годишње зараде у Републици Србији и укупне зараде/основице осигурања осигураника за ту календарску годину. Међутим у члану 63а за последњу годину рада годишњи лични коефицијент представља однос укупне зараде у тој години, дакле укупне зараде коју је осигураник остварио за неколико месеци рада и просечне годишње зараде на нивоу Републике, која се одређује множењем просечне месечне зараде са бројем 12. Још је оштрији случај уколико осигураник право на пензију оствари у јануару или фебруару. Дакле оваквом пропорцијом му се драстично смањује лични годишњи коефицијент те се тиме умањује и износ пензије.

Због тога се предлаже измена у члану 63а ст. 2. и 3. тако што се предлаже да се лични годишњи коефицијент одреди тако што се укупни зарада ставља у однос са обрачунском годишњом зарадом која се одређује, у овим случајевима, само за онолико месеци колико је осигураник радио.

Чланом 5. се интервенише у члану 69. Закона тако што се предвиђа да се за одређивање висине старосне, односно инвалидске пензије осигуранику жени навршени стаж осигурања увећава за 15%, а не за 6% како је постојеће решење. Поред тога предлаже се брисање ограничења да се стаж може додавати највише до 40 година, будући да су изменама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у више наврата повећаване старосне границе, односно године стажа за одлазак у старосну пензију, а одредба члана 69. није усаглашавана са тим.

Чланом 6. предлаже брисање члана 70г будући да законско решење старосну пензију осигураника са стажом који се рачуна са увећаним трајањем треитра као превремену старосну пензију.

Чланом 7. се предлаже брисање члана 80б Закона. Одредбама члана 80б се предвиђа изузетак од прописаног правила о динамици и износу повећања пензија

Решење које чланом 80б је неприхватљиво, јер се не може условљавати примена законске одредба члана 80. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којом се уређује начин усклађивања раста пензија са кретањем потрошачких цена, достизањем финансијске одрживости система пензијског и инвалидског осигурања.

Чланом 8. се предлаже измена у ставу 98а тако да се скраћује рок у којем аконтативни износ пензије постаје коначан, тј. изменом се предлаже да аконтативни износ пензије постаје коначан у року од годину дана од правоснажности привременог решења, а не у року од три године. Овакво решење се предлаже из разлога што је рок од три године исувише дугачак за егзистирање једне привремене неизвесне ситуације, а нарочито у случају када у тако дугом року се установи да је аконтативни износ пензије био виши од коначног износа пензије, односно када се утврди да је кориснику пензије исплаћиван већи аконтативни износ од касније утврђеног коначног износа пензије. У таквом случају корисник је дужан да врати разлику износа коју је примао дужи временски период, а то може бити велико финансијско оптерећење за њега. Поред тога разлике у аконтативном и коначном износу не могу се уписати у кривицу кориснику, јер он не може да утиче на евиденцију података, па самим тим треба га поштедети у највећој могућој мери евентуалних грешака администрације. Такође рок од три године је исувише дуг у ери дигитализације и повезивања свих база података државних органа и организација која врше јавна овлашћења.

Чланом 9. се мења члан 120. тако што се предвиђа да се само у случају осигураника који сам плаћа допринос за пензијско и инвалидско осигурање, а који није уплатио све доспеле износе доприноса, права из пензијског и инвалидског осигурања остварују и користе сразмерно периодима осигурања за које је доприносе уплатио. Овакво решење се предлаже због тога што у случају осталих осигураника, код којих обавеза уплате доприноса лежи на послодавцу, осигураник не може сносити кривицу за пропусте послодавца, односно за неиспуњавање обавеза послодавца.

Чланом 10. се предлаже брисање члана 130а којим се предвиђа да се кориснику права из пензијског и инвалидског осигурања издаје пензионерска картица. Одредбама члана 130а није предвиђена намена/сврха ове картице, које податке садржи и у коју сврху те податке садржи, нарочито уколико ће садржати податке о личности, а да притом није прописано да ли је потребна сагласност корисника пензије за обраду ових података, нити је предвиђено ко ће сносити трошкове издавања картице, а на основу формулације јасно је да је издавање картице обавезно.

Чланом 11. предлаже се бријасе ст. 3. и 4. члана 171. Одредбе ових ставова предвиђају да изузетно од законских одреби којима се таксативно наводи намена коришћења средстава Фонда, средства Фонда могу према одлуци Владе у износу који одреди Влада исплаћивати као новчана помоћ корисницима пензија и то када је таква помоћ потребна великом броју корисника. Оваква одредба је непрецизна, нејасна, даје преширока овлашћења Влади. Није јасно који ће то

износ бити, до којих граница средстава Фонда се може ићи, који је то велики број корисника пензија којима је новчана помоћ потребна, који је критеријум за одређивање корисника који су у стању такве потребе, којом динамиком се оваква помоћ може давати. Треба имати у виду да је чланом 80б Закона дерогирана одредба о динамици и усклађивању пензија са кретањем потрошачких цена до достизања финансијске одрживости система пензијског и инвалидског осигурања.

Чланом 12. се предлаже брисање главе XIIIа НОВЧАНИ ИЗНОС КАО УВЕЋАЊЕ УЗ ПЕНЗИЈУ и члана 207а из неколико разлога. Законско решење садржано у овој глави и члану предвиђа да се корисницима пензија могу повећати **примања** исплатом новчаног износа као **увећања уз пензију**, под условом да постоји фискални простор за то и да се услови, висина и обухват корисника утврђују актом Владе, а да се средства обезбеђују из буџета Републике Србије.

Закон о пензијском и инвалидском осигурању у члану 80 предвиђа начин усклађивања/ увећања пензија, при чему је овај члан дерогиран.

Код решења из члана 207а није јасно да ли је овде у питању увећање пензије или је то неки „додатак“ на пензију. Такође нема јасних критеријума за одређивање круга корисника, нити за утврђивање динамике исплате нити износа. Све ово се препушта на дискреционо одлучивање Владе.

Усклађивање и увећање пензија мора да се односи на све кориснике и мора бити утврђено и реализовано према јасним критеријума утврђеним законом и мора се односити на све кориснике.

Чланом 13. предлаже се да привремено решења о аконтативном износу пензије, донето до дана ступања закона на снагу, буде замењено решењем у року од годину дана уколико се у том року утврде недостојаће чињенице и подаци, односно уколико се у спроведеном поступку не утврде недостајуће чињенице и подаци.

Чланом 14. се предлаже да Фонд у року од три године од дана ступања на снагу закона спроведе поступак у циљу прикупљања недостајућих података и провере унетих података о осигурању, зарадама итд...

Чланом 15. и чланом 16. предлажу се решења којима се уређује положај корисника пензија којима су пензије биле умањене за време важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС”, бр. 116/14 и 99/16), који је престао да важи 30. септембра 2018. године. Решењем које је садржано у овом предлогу закона предвиђено је да пензионери којима су пензије смањене 2014. године имају право на исплату разлике између умањене пензије и пензије коју би остваривали да до смањења није ни дошло. Пензионери који су право на пензију почели да остварују после ступања на снагу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија имају право на исплату разлике између пензије која је утврђена применом одредби тог закона и пензије коју би примали да је она била утврђена у складу са Законом о пензијском и инвалидском

осигурању, дакле без ограничења. Обе групе пензионера, према Предлогу закона имају право на законску камату.

Чланом 17. Предлога закона прописан је рок за ступање на снагу закона.

IV. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

Усвајањем Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у потпуности је остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања резервисано за законске норме, те се искључују дискрециона овлашћења извршне власти, чиме се остварује правна сигурност и извесност у погледу остваривања права и обавеза.

Поред тога Предлог закона садржи решења која би исправила штету нанету пензионерима за време примене Закона привременом уређивању начина исплате пензија

V. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона потребна су финансијска средства у износу који се утврђује на основу процене Министарства финансија.

VI. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ВАЖЕЋЕГ ПРОПИСА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 20.

Осигуранику који је на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем навршио најмање $\frac{2}{3}$ од укупно навршеног стажа осигурања, старосна граница за стицање права на старосну пензију, утврђена у члану 19. тачка 1) овог закона, снижава се зависно од степена увећања стажа за по једну годину, и то:

- 1) за сваких пет година проведених на радном месту, односно послу на коме се ефективно проведених 12 месеци рачуна у стаж осигурања као 14 месеци;
- 2) за сваке четири године проведене на радном месту, односно послу на коме се ефективно проведених 12 месеци рачуна у стаж осигурања као 15 месеци;
- 3) за сваке три године проведене на радном месту, односно послу на коме се ефективно проведених 12 месеци рачуна у стаж осигурања као 16 месеци;
- 4) за сваку једну годину и шест месеци проведених на радном месту, односно послу на коме се ефективно проведених 12 месеци рачуна у стаж осигурања као 18 месеци.

Старосна граница из става 1. овог члана може се снижавати највише до 55 година живота.

~~Изузетно од става 2. овог члана, старосна граница за осигуранике који имају 2/3 ефективно проведених на пословима из става 1. тачка 4) овог члана у односу на укупно време ефективно проведено на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем може се снижавати највише до 50 година живота.~~

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, СТАРОСНА ГРАНИЦА ЗА ОСИГУРАНИКЕ КОЈИ РАДЕ НА ПОСЛОВИМА ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 4) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ СНИЖАВАТИ НАЈВИШЕ ДО 50 ГОДИНА ЖИВОТА.

Члан 46.

~~У стаж осигурања, у смислу члана 44. овог закона, осигуранику се рачуна време за које је плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање по било ком основу за који постоји обавеза плаћања доприноса у складу са законом.~~

У СТАЖ ОСИГУРАЊА, У СМИСЛУ ЧЛАНА 44. ОВОГ ЗАКОНА, ОСИГУРАНИКУ СЕ РАЧУНА ВРЕМЕ КОЈЕ ЈЕ ПРОВЕО НА РАДУ ПО ОСНОВУ КОГА ЈЕ БИО ОБАВЕЗНО ОСИГУРАН.

Члан 56.

Радна места, односно послове лица из члана 55. став 2. овог закона, као и степен увећања стажа осигурања утврђује надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања.

~~Радна места из става 1. овог члана утврђују се на основу акта о критеријумима, начину и поступку за њихово утврђивање, који доноси надлежни министар у складу са законом, односно директор Безбедносно-информативне агенције, споразумно са министром надлежним за послове пензијског и инвалидског осигурања.~~

РАДНА МЕСТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА УТВРЂУЈУ СЕ НА ОСНОВУ ЗАКОНОМ УТВРЂЕНИХ КРИТЕРИЈУМА И АКТА О НАЧИНУ И ПОСТУПКУ УТВРЂИВАЊА ОВИХ РАДНИХ МЕСТА, А КОЈИ ДОНОСИ НАДЛЕЖНИ МИНИСТАР У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, ОДНОСНО ДИРЕКТОР БЕЗБЕДНОСНО-ИНФОРМАТИВНЕ АГЕНЦИЈЕ, СПОРАЗУМНО СА МИНИСТРОМ НАДЛЕЖНИМ ЗА ПОСЛОВЕ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА.

За припрему акта из става 2. овог члана, министар надлежан за послове пензијског и инвалидског осигурања образује стручну комисију.

На акте из ст. 1. и 2. овог члана сагласност даје Влада Републике Србије.

Члан 63а

Изузетно од члана 63. ст. 1. и 3. овог закона, годишњи лични коефицијент за календарску годину у којој се остварује право представља однос укупне зараде, основице осигурања и висине уговорене накнаде осигураника, остварене за ту календарску годину и обрачунског износа просечне годишње зараде за исту календарску годину.

~~Обрачунски износ просечне годишње зараде из става 1. овог члана израчунава се тако што се просечна месечна зарада у Републици за период од почетка календарске године закључно са месецом који два месеца претходи месецу у којем осигураник остварује право, помножи бројем 12.~~

~~Изузетно од става 2. овог члана, обрачунски износ просечне годишње зараде за осигуранике који остварују право у јануару и фебруару израчунава се тако што се просечна месечна зарада у Републици за јануар те године помножи бројем 12.~~

ОБРАЧУНСКИ ИЗНОС ПРОСЕЧНЕ ГОДИШЊЕ ЗАРАДЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ИЗРАЧУНАВА СЕ ТАКО ШТО СЕ ПРОСЕЧНА МЕСЕЧНА ЗАРАДА У РЕПУБЛИЦИ ЗА ПЕРИОД ОД ПОЧЕТКА КАЛЕНДАРСКЕ ГОДИНЕ ЗАКЉУЧНО СА МЕСЕЦОМ КОЈИ ДВА МЕСЕЦА ПРЕТХОДИ МЕСЕЦУ У КОЈЕМ ОСИГУРАНИК ОСТВАРУЈЕ ПРАВО, ПОМНОЖИ БРОЈЕМ МЕСЕЦИ КОЈИ ОДГОВОРА БРОЈУ МЕСЕЦИ КОЈИ ПРЕТХОДЕ МЕСЕЦУ У КОЈЕМ ОСИГУРАНИК ОСТВАРУЈЕ ПРАВО.

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, КАО ОБРАЧУНСКИ ИЗНОС ПРОСЕЧНЕ ГОДИШЊЕ ЗАРАДЕ ЗА ОСИГУРАНИКЕ КОЈИ ОСТВАРУЈУ ПРАВО У ЈАНУАРУ УЗИМА СЕ ПРОСЕЧНА МЕСЕЧНА ЗАРАДА У РЕПУБЛИЦИ ЗА ЈАНУАР ТЕ ГОДИНЕ.

Податак о просечној месечној заради у Републици за период од почетка календарске године до краја сваког месеца у календарској години, објављује орган надлежан за послове статистике.

Податак о обрачунском износу просечне годишње зараде утврђује и објављује Фонд.

Члан 69.

За одређивање висине старосне пензије осигуранику жени, навршен стаж осигурања увећава се за 6% 15%.

За одређивање висине инвалидске пензије, ако је узрок инвалидности повреда на раду или професионална болест, при утврђивању личних бодова рачуна се 40 година пензијског стажа.

За одређивање висине инвалидске пензије, ако је узрок инвалидности болест или повреда ван рада, при утврђивању личних бодова, додају се године пензијског стажа од дана престанка осигурања, односно уколико је осигурање

престало пре дана утврђене инвалидности, у односу на дан утврђене инвалидности, тако што се:

1) осигуранику млађем од 53 године живота додаје $\frac{2}{3}$ пензијског стажа који му недостаје до навршених 53 године живота и $\frac{1}{2}$ пензијског стажа која недостаје осигуранику жени од 53 године живота до навршених 58 година живота, а осигуранику мушкарцу од 53 године живота до навршених 63 године живота;

2) осигуранику старијем од 53 године живота додаје $\frac{1}{2}$ пензијског стажа која недостаје осигуранику жени до навршених 58 година живота, а осигуранику мушкарцу до навршених 63 године живота.

За одређивање висине инвалидске пензије осигуранику жени, навршен стаж осигурања и пензијски стаж из става 3. овог члана, увећава се за 6% 15%.

~~Стаж из ст. 1, 3. и 4. овог члана, може се додати највише до 40 година.~~

Осигуранику који испуњава услове за стицање права на инвалидску пензију у погледу пензијског стажа и код кога је инвалидност проузрокована делимично повредом на раду или професионалном болешћу а делимично болешћу или повредом ван рада, одређује се једна инвалидска пензија која се састоји од сразмерних делова одређених по основу повреде на раду или професионалне болести, односно по основу болести или повреде ван рада према њиховом утицају на укупну инвалидност, с тим што тако обрачуната пензија не може износити више од пензије одређене са 40 година пензијског стажа.

Осигуранику код кога је инвалидност проузрокована делимично повредом на раду или професионалном болешћу, а делимично повредом ван рада или болешћу и који испуњава услове за стицање права на инвалидску пензију само по основу инвалидности проузроковане повредом на раду или професионалном болешћу инвалидска пензија се одређује у проценту са којим је на укупну инвалидност утицала повреда на раду или професионална болест.

Члан 70г

~~Изузетно од чл. 70а и 70б Закона, осигураницима којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем и који имају право на снижавање старосне границе применом члана 20. овог закона за признавање права на старосну пензију, висина превремене старосне пензије одређује се тако што се умањење врши за сваки месец ранијег одласка у пензију у односу на старосну границу утврђену снижавањем.~~

Члан 80б

~~Изузетно од члана 80. овог закона, до достизања финансијске одрживости система пензијског и инвалидског осигурања, пензије ће се усклађивати на начин утврђен прописима којима се уређује буџет и буџетски систем.~~

Члан 98а

Ако су испуњени услови за остваривање права на пензију, али се, на основу чињеница и података утврђених у матичној евиденцији, не може одлучити о коначном износу пензије, доноси се привремено решење о аконтативном износу пензије, у коме мора бити изричито наглашено из којих разлога није могуће одредити коначан износ пензије.

Аконтативан износ пензије одређује се према подацима којима располаже Фонд и усклађује се на начин предвиђен за усклађивање пензија.

Након утврђивања недостајућих чињеница и података, привремено решење из става 1. овог члана се, по службеној дужности, замењује решењем којим се одређује коначан износ пензије, од дана утврђивања права на пензију.

У случају да у року од ~~три године~~ ГОДИНУ ДАНА од дана правноснажности привременог решења из става 1. овог члана нису утврђене недостајуће чињенице и подаци, аконтативни износ пензије постаје коначан, о чему се доноси решење по службеној дужности.

Ако се утврди да је кориснику исплаћен мањи аконтативни износ пензије од коначног износа, Фонд ће исплату износа разлике извршити кориснику у целости одједном.

Ако се утврди да је кориснику исплаћен већи аконтативни износ пензије од коначног износа, Фонд доноси решење о обавези повраћаја више исплаћеног износа. О начину повраћаја, Фонд и корисник пензије споразумевају се.

Уколико се Фонд и корисник не споразумеју о начину повраћаја износа разлике из става 6. овог члана, Фонд ће вршити обуставу до 1/3 месечног износа пензије, све док се на тај начин износ разлике не измири.

Члан 120.

~~Осигураник који нема уплаћене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за цео период у коме је био обавезно осигуран, права из пензијског и инвалидског осигурања остварује и користи сразмерно периодима осигурања за које су уплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање.~~

ОСИГУРАНИК КОЈИ САМ ПЛАЋА ДОПРИНОС ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, АКО НИСУ УПЛАЋЕНИ СВИ ДОСПЕЛИ ИЗНОСИ ДОПРИНОСА, ПРАВА ИЗ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА ОСТВАРУЈЕ И КОРИСТИ СРАЗМЕРНО ПЕРИОДИМА ОСИГУРАЊА ЗА КОЈЕ ЈЕ УПЛАТИО ДОПРИНОСЕ ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ.

Члан 130а

~~Кориснику права из пензијског и инвалидског осигурања Фонд издаје пензионерску картицу.~~

~~Услови и начин издавања и коришћења, као и изглед и садржај пензионерске картице, утврђују се општим актом Фонда.~~

~~Пензионерску картицу из става 1. овог члана израђује и штампа Народна банка Србије Завод за израду новчаница и кованог новца.~~

Члан 171.

Средства за пензијско и инвалидско осигурање користе се само за намене одређене законом, и то за:

- 1) исплату пензија и новчаних накнада из пензијског и инвалидског осигурања;
- 2) текуће расходе, издатке за нефинансијску имовину и отплату главнице и набавку финансијске имовине;
- 3) друге обавезе утврђене законом.

Средства фонда могу се, у складу са актом фонда, користити за друштвени стандард корисника пензија, највише до 0,10% укупних прихода фонда по основу доприноса.

~~Средства Фонда могу се изузетно користити и за исплату новчане помоћи корисницима пензије када је таква помоћ потребна великом броју корисника.~~

~~Исплата новчане помоћи из става 3. овог члана врши се у износу који утврди Влада, водећи рачуна о билансним могућностима Фонда.~~

ХИИа НОВЧАНИ ИЗНОС КАО УВЕЋАЊЕ УЗ ПЕНЗИЈУ

Члан 207а

~~У условима постојања фискалног простора, корисницима старосне, превремене старосне, инвалидске и породичне пензије могу се повећати примања, исплатом новчаног износа као увећања уз пензију, у зависности од~~

економских кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије, с тим што средства за ове намене не могу бити виша од 0,3% БДП на годишњем нивоу.

~~Услови, висина, обухват корисника пензија и динамика исплате новчаног износа из става 1. овог члана утврђују се актом Владе.~~

~~Средства за исплату новчаног износа из става 1. овог члана, обезбеђују се из буџета Републике Србије.~~

~~Новчани износ из става 1. овог члана, обрачунава и исплаћује Фонд уз пензију и то се посебно исказује.~~

ЧЛАН 13.

ПРИВРЕМЕНО РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, У РОКУ ОД ГОДИНУ ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА ЗАМЕЊУЈЕ СЕ РЕШЕЊЕМ:

1) УКОЛИКО СЕ У ТОМ РОКУ УТВРДЕ НЕДОСТАЈУЋЕ ЧИЊЕНИЦЕ И ПОДАЦИ;

2) УКОЛИКО СЕ У ТОМ РОКУ, ПО СПРОВЕДЕНОМ ПОСТУПКУ, НЕ УТВРДЕ НЕДОСТАЈУЋЕ ЧИЊЕНИЦЕ И ПОДАЦИ.

РЕШЕЊЕМ ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 1) ОВОГ ЧЛАНА ОДРЕЂУЈЕ СЕ НОВИ ИЗНОС ПЕНЗИЈЕ КОЈИ СЕ ИСПЛАЋУЈЕ НАЈДУЖЕ ЗА ГОДИНУ ДАНА УНАЗАД, ОД ДАНА ДОНОШЕЊА ТОГ РЕШЕЊА.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ФОНД ЋЕ ДОНЕТИ ПРИМЕНОМ ОДРЕДАБА ЧЛАНА 98А СТ. 5-7. ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 14.

ФОНД ЈЕ ДУЖАН ДА У РОКУ ОД ТРИ ГОДИНЕ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА СПРОВЕДЕ ПОСТУПАК У ЦИЉУ ПРИКУПЉАЊА НЕДОСТАЈУЋИХ ПОДАТАКА И ПРОВЕРЕ УНЕТИХ ПОДАТАКА О ПЕРИОДИМА ОСИГУРАЊА, СТАЖУ ОСИГУРАЊА, ЗАРАДАМА И ОСНОВИЦАМА ОСИГУРАЊА, НЕОПХОДНИХ ЗА ЕФИКАСНО ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА ИЗ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА.

УКОЛИКО ОСИГУРАНИК УЗ ЗАХТЕВ НЕ ПРИЛОЖИ НОВЕ ПОДАТКЕ, ФОНД ЋЕ ОДЛУЧИВАТИ О ПРАВИМА ИЗ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА НА ОСНОВУ ФОРМИРАНЕ БАЗЕ ПОДАТАКА У СКЛАДУ СА СТАВОМ 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ЧЛАН 15.

КОРИСНИЦИМА ПЕНЗИЈА КОЈИ СУ ПРАВО НА ПЕНЗИЈУ ОСТВАРИЛИ ПРЕ СТУПАЊА НА СНАГУ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 116/14 И 99/16) ОСНОВ ЗА ИСПЛАТУ ПЕНЗИЈА ПРЕДСТАВЉА ПРИПАДАЈУЋА ПЕНЗИЈА ЗА МЕСЕЦ ОКТОБАР 2014. ГОДИНЕ, УСКЛАЂЕНА СА КРЕТАЊЕМ ПОТРОШАЧКИХ ЦЕНА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ПЕРИОДУ

ОД 1. НОВЕМБРА 2014. ГОДИНЕ ДО 30. СЕПТЕМБРА 2018. ГОДИНЕ НА НАЧИН ПРЕДВИЂЕН ЧЛАНОМ 80. ОВОГ ЗАКОНА.

КОРИСНИЦИМА ПЕНЗИЈА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ИСПЛАТИЋЕ СЕ РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ИЗНОСА ПЕНЗИЈЕ УТВРЂЕНОГ РЕШЕЊЕМ ПРЕ СТУПАЊА НА СНАГУ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА ИСПЛАТА ПЕНЗИЈА И УМАЊЕНОГ ИЗНОСА ПЕНЗИЈЕ ОБРАЧУНАТОГ И ИСПЛАЋИВАНОГ НА ОСНОВУ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈА (РАЗЛИКА ПЕНЗИЈЕ).

РАЗЛИКА ПЕНЗИЈЕ ИЗ СТАВА 2. УВЕЋАНА ЗА ЗАКОНСКУ КАМАТУ ИСПЛАЋУЈЕ СЕ УЗ РЕДОВНУ ИСПЛАТУ ПЕНЗИЈА У БРОЈУ РАТА КОЈИ ОДГОВАРА БРОЈУ МЕСЕЦИ ЗА КОЛИКО ЈЕ ПЕНЗИЈА БИЛА УМАЊЕНА.

НАЧИН ОБРАЧУНА И ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈЕ, РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ И ЗАКОНСКЕ КАМАТЕ ИЗ СТ. 1-3. ОВОГ ЧЛАНА ПОЧИЊЕ ДА СЕ ПРИМЕНЈУЈЕ ОД ПЕНЗИЈЕ ЗА МЕСЕЦ ОКТОБАР 2018. ГОДИНЕ.

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА СВАКОГ КОРИСНИКА ПЕНЗИЈЕ ИЗ ОВОГ ЧЛАНА ДОНОСИ У РОКУ ОД 60 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ УТВРЂУЈЕ ИЗНОС И НАЧИН ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈЕ, РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ И ЗАКОНСКЕ КАМАТЕ ИЗ СТ. 1-3. ОВОГ ЧЛАНА.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА ПОСЕБНО САДРЖИ ИЗНОС УТВРЂЕНЕ И УСКЛАЂЕНЕ ПЕНЗИЈЕ, ИЗНОС РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ, БРОЈ, ИЗНОС И ДАТУМ ДОСПЕЋА ПОЈЕДИНАЧНИХ РАТА ЗА ИСПЛАТУ РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ И ИЗНОС ЗАКОНСКЕ КАМАТЕ.

ИЗНОС УСКЛАЂИВАЊА ПЕНЗИЈЕ УТВРЂЕН И ИСПЛАЋЕН У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 53. СТАВ 2. ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ ("СЛ. ГЛАСНИК РС", БР. 73/18) УРАЧУНАВА СЕ У РАЗЛИКУ ПЕНЗИЈЕ УВЕЋАНУ ЗА ЗАКОНСКУ КАМАТУ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА.

ЧЛАН 16.

КОРИСНИЦИМА ПЕНЗИЈА КОЈИ СУ ПРАВО НА ПЕНЗИЈУ ОСТВАРИЛИ ПОСЛЕ СТУПАЊА НА СНАГУ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 116/14 И 99/16) И ЧИЈИ ЈЕ ИЗНОС ПЕНЗИЈЕ УТВРЂЕН ПРИМЕНОМ ОДРЕДБИ ТОГ ЗАКОНА, ОСНОВ ЗА ИСПЛАТУ ПЕНЗИЈА ПРЕДСТАВЉА ИЗНОС ПЕНЗИЈЕ ЗА МЕСЕЦ И ГОДИНУ КАДА СУ ОСТВАРИЛИ ПРАВО НА ПЕНЗИЈУ УТВРЂЕН ПРИМЕНОМ ОДРЕДБИ ОВОГ ЗАКОНА И УСКЛАЂЕН СА КРЕТАЊЕМ ПОТРОШАЧКИХ ЦЕНА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ПЕРИОДУ ОД СТИЦАЊА ПРАВА НА ПЕНЗИЈУ ДО 30. СЕПТЕМБРА 2018. ГОДИНЕ НА НАЧИН ПРЕДВИЂЕН ЧЛАНОМ 80. ОВОГ ЗАКОНА.

КОРИСНИЦИМА ПЕНЗИЈА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ИСПЛАТИЋЕ СЕ РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ИЗНОСА ПЕНЗИЈЕ УТВРЂЕНОГ РЕШЕЊЕМ И ИЗНОСА

ПЕНЗИЈЕ КОЈИ БИ БИО УТВРЂЕН ПРИМЕНОМ ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИУГРАЊУ (РАЗЛИКА ПЕНЗИЈЕ).

РАЗЛИКА ПЕНЗИЈЕ ИЗ СТАВА 2. УВЕЋАНА ЗА ЗАКОНСКУ КАМАТУ ИСПЛАЋУЈЕ СЕ УЗ РЕДОВНУ ИСПЛАТУ ПЕНЗИЈА У БРОЈУ РАТА КОЈИ ОДГОВАРА БРОЈУ МЕСЕЦИ ЗА КОЛИКО ЈЕ ПЕНЗИЈА БИЛА УМАЊЕНА.

НАЧИН ОБРАЧУНА И ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈЕ, РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ И ЗАКОНСКЕ КАМАТЕ ИЗ СТ. 1-3. ОВОГ ЧЛАНА ПОЧИЊЕ ДА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ ОД ПЕНЗИЈЕ ЗА МЕСЕЦ ОКТОБАР 2018. ГОДИНЕ.

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА СВАКОГ КОРИСНИКА ПЕНЗИЈЕ ИЗ ОВОГ ЧЛАНА ДОНОСИ У РОКУ ОД 60 ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ УТВРЂУЈЕ ИЗНОС И НАЧИН ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈЕ, РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ И ЗАКОНСКЕ КАМАТЕ ИЗ СТ. 1-3. ОВОГ ЧЛАНА.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА ПОСЕБНО САДРЖИ ИЗНОС УТВРЂЕНЕ И УСКЛАЂЕНЕ ПЕНЗИЈЕ, ИЗНОС РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ, БРОЈ, ИЗНОС И ДАТУМ ДОСПЕЋА ПОЈЕДИНАЧНИХ РАТА ЗА ИСПЛАТУ РАЗЛИКЕ ПЕНЗИЈЕ И ИЗНОС ЗАКОНСКЕ КАМАТЕ.

ИЗНОС УСКЛАЂИВАЊА ПЕНЗИЈЕ УТВРЂЕН И ИСПЛАЋЕН У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 53. СТАВ 3. ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ ("СЛ. ГЛАСНИК РС", БР. 73/18) УРАЧУНАВА СЕ У РАЗЛИКУ ПЕНЗИЈЕ УВЕЋАНУ ЗА ЗАКОНСКУ КАМАТУ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА.

ЧЛАН 17.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ“.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик Марко Ђуришић.

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.
The Proposal of the Law on amending and completing the Law on Pension and Disability Insurance

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну саржину прописа,

/

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

/

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

У Националном програму за усвајање правних тековина ЕУ (2018-2021), у делу који се односи на Способност преузимања обавеза из чланства у ЕУ, у поглављу – 3.19 Социјална политика и запошљавање – 3.19.6 Социјално осигурање, када је реч о достигнутом нивоу усаглашености домаћих прописа са кључним прописима ЕУ пише: Државе чланице ЕУ самостално управљају својим пензијским системима. Спровођење политике ЕУ у области социјалне политике (која укључује и питања обезбеђења пензија) врши се кроз тзв. Отворени метод координације социјалне заштите и социјалне инклузије (социјални ОМК), са циљем да промовише социјалну кохезију и једнакост кроз адекватне, доступне и финансијски одрживе системе социјалне заштите и политике социјалне инклузије. Кроз социјални ОМК, у сарадњи са Одбором за социјалну заштиту, ЕУ обезбеђује оквир за национални стратешки развој социјалне заштите, као и за координацију политика држава чланица, поред осталог и у области пензиј- 790 ских система. Основни документ којим ЕК нуди смернице за

модернизацију пензијских система је Бела књига – Агенда за адекватне, сигурне и одрживе пензије од 16. фебруара 2012. године, CELEX 52012DC0055 WHITE PAPER An Agenda for Adequate, Safe and Sustainable Pensions of 16 February 2012. Дакле, државе чланице самостално развијају своје пензијске системе, а сарађују међусобно и са Европском комисијом (ЕК) на координацији и развоју националних политика.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

/

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Нема

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Будући да нема секундарних извора права Европске уније са којима се пропис усклађује, уз овај Предлог закона се не доставља Табела усклађености.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Не.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Не.

Београд, 22. новембар 2018. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Марко Ђуришић